

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Főtit. Hermann-udvar 1. emelet, a külső folyosón.

Bérmintelen leveleket csak ismert kintől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Főtit. a törvényszék mellett Neumann-háznak utcára nyíló helyiségében.

Hirdetések díjazásáról szerint. Egy sor 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz fordva:

Egész évre	12 ft.
Fél évre	6 ft.
Negyed évre	3 ft.
Egy hónapra	1 ft.

Videkre postán küldve:

Egész évre	14 ft. — kr.
Fél évre	7 ft. — kr.
Negyed évre	3 ft. 50 kr.
Egy hónapra	1 ft. 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

A börzeadó.

Budapest, deczember 5.

(—th.) Az antisemiták első törvényhozási kísérlete a börzeadó behozását célzó törvényjavaslat a képviselőházban tárgyalásra került, s ott az antisemiták s a szélsőbal egy töredék kivételével, a nemzet képviselőinek legnagyobb része által elfogadhatatlannak találtatott, még pedig a pénzügyi s közgazdasági bizottságok beható tanácskozási alapos megfontolásaiból levont azon két oknál fogva, hogy annak eredménye minimálisan csekély, közgazdasági kártétele pedig kiszámíthatatlanul nagy lenne.

Szó sincs róla pedig, hogy ez adó behozatala magában véve jogosulatlan lenne, ha egyáltalán hasznosnak látna a megfontolás. S még nem is tudható bizonyosan, hogy a pénzügyi, állami szorultság nem fogja-e egy időben Ausztria s Magyarország kormányait s kísérlet megvárakozást bírni. Nálunk a kísérletből practicus haszon — még az Ausztriában való együttes behozás esetén is — nagyon kevés remélhető, mert a budapesti tőzsde nagyon csekély forgalmú, éleken túlrögzvén vissza az utóbbi évek általános nemzetgazdasági kalamitását. A börze a nemzetgazdaság virágzásának s hanyatlásának biztos mutatója. De a budapesti börze még legutóbb napjaiban sem birt irányadó állással az európai forgalomban. Istóczyán felületes javaslata évi félmilliót vár a börzeadótól az általa feltételezett alapon, pedig hogy ez a jövedelem létrejöttön, oly évi forgalomnak kellene lenni, milyen tíz év alatt sincs.

A börzeadó behozatala legfőkébb azt eredményezné, hogy az itteni börzének mostani csekély forgalma is külföldre szorítottatnék ki. Képzelmünk csak el, hogy a nemzet börzeadó a nagy Németországban s ennek az óriási forgalma a börzén alig hoz többet nyolcz millio márkánál, s akkor hozzávetőleg kiszámíthatjuk egy magyar börzeadó eredményét. Pedig a német börzék legkisebbike is sokkal fölülmulja a budapestit. München, Lipcse, Frankfurt s Hamburg börzéi a berlini mellett teljesen önállóak, s ezen helyek mellett adóztatása még is oly csekély eredményű

pedig ezek a londoni és párisi piacokkal már-már diadalmasan vetélkednek.

A börzeadó behozatala tehát nálunk hasznát igen keveset hozná az állampénztárba. Ez azonban nem gátolná a pénzügyminisztert; mostani viszonyaink között még a csekély haszon sem megvetendő; de hogy ezt a csekély hasznát éppen a börze megadóztatása eszméjének elvetésével visszautasítja, bizonyít amellet, hogy a magyar kormány a közgazdaság érdekét a nemtelen fiskális-érdek fölé helyezi. Közgazdasági nagy érdekünk pedig az, hogy a magyar érték-forgalomnak s gabona-kereskedésnek a magyar főváros legyen a főpiacsa, s ha ennek forgalmát adóbehozatal által gátolnák, annak csak a bécsi piac vennie hasznát s a bécsi börze-emberek határozának termelőinknek legfontosabb anyagi érdekét felett s pedig aligha azok ohajtása szerint.

A kormány elvileg nem mond ez adó behozatalának ellen. El is időszerűtlennek tartja azt most. El is fogadta a képviselőház azon utasítását, hogy a kérdés fejlődését figyelemmel kísérje s tanulmányozza, s mint mondtuk, nem is lehetetlen, hogy a közös pénzügyi bajok rövid idő alatt Magyarország és Ausztria kormányait rácsábíthassák az experimentumra.

Fájdalom, mi annak alig jósolhatunk kézzelfogható hasznát annál, hogy eredménye, — az abban legvérmesebben hívó — zsidóellenes pártot is ki fogja ábrándítani. Ha ugyan ezek egyáltalán észretéríthetők.

A quota. A két kormány által Magyarország és Ausztria között 1876-tól 1884-ig befolyt állami bevételek felől a quota-deputációnak bemutatott kimutatások megbízhatósága alkalmából bécsi lapok azt állítják, hogy Magyarország csak 30 százalékkal járul a közös kiadásokhoz. Ezzel szemben csupán azon mindenkori előtti ismeretesen utal s „Bud. Corr.”, hogy Magyarország a közös kiadásoknál 31.6 százalékkal vesz részt.

Honvéd-gyógyintézetek iskolája. A honvéd-gyógyintézetek és a sebesültkórházak iskolája, mely a m. kir. honvédségnek részére fennálló szervi háziintézeteként — eddig évente decz. 1-től január 15-ig tartott — a honvédelmi miniszter, tekintettel, hogy a szabadban való gyakorlása ezen időszakban nagy nehézségekbe ütközik, jövő őről kezdve kedvezőbb időszakra, május hó 1-től június 15-éig rendelté idebe léptetni.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— A városi nyugdíj. —

Valamint visszakapják a nyugdíjalapra befizetett járulékat kamat nélkül azon szolgálattól vagy egyéb alkalmazottak is, kik szolgálatukból a szolgálattól állás megszüntetése, vagy a 4-ik §-ban fel nem sorolt más okból elbocsátatnak.

Ha tíz évi szolgálattal idő elteltése előtt, azonban 6 évi szolgálat után szolgálat-képtelenné lettek, a közgyűlés által megadott időpontjaktól fizetett nyugdíjilletéket a nyugdíjalapba mindaddig befizethetik, míg a szolgálatuk kezdetétől számított tíz év letelik.

A nyugdíjzárókat a tíz év letelte után a nyugdíjalap elvezetékhez a 9-ik §-ban megadott mértékben jogot nyernek, nyugdíjukat azonban a nyugdíjösszegének erejéig elvezetik.

Ezen intézkedés a 12—16. §§-ok korláta között kihat a tízévi szolgálattal idő belől, azonban 6 évi szolgálat után elhalt tisztviselő özvegyére és gyermekeire is, ha azok részére a közgyűlés megadja a nyugdíjat.

11. §. Ha ezen nyugdíjalaphoz járulók a tíz évi szolgálattal idő betöltése előtt, azonban hatévi szolgálattal idő önhibájukon kívül kimaradnak, jogosítva vannak az általuk a kimaradásuk idejéig fizetett nyugdíjilletéket mindaddig befizetni, míg a szolgálattal idő betöltésével a tíz év le nem telik.

A tíz év letelte után és ha munkaképességük bebiztosított, a nyugdíjra jogosítva tarthatnak, az azonban évenként többre, mint a kimaradásuk huzott évi fizetésnek 40 százalékára nem szabható.

Az ily kimaradott munkaképtelenségek bebiztosítását a 8-ik § szerinti kellese ján.

Azon esetre, ha az ily kimaradottak kimaradásuk után a nyugdíjalaphoz járulni nem bírnak, vagy nem akarnak, részük a nyugdíjalapba már befizetett összegét minden kamattal nélkül visszakövetelhetik, de a visszafizetést a bejelentéstől számítva csak három hónap múlva történik.

Ha pedig a nyugdíjalaphoz járulók a tíz évi szolgálattal idő betöltése előtt, de legalább is hat évi szolgálat után elhalnak, s özvegyük a közgyűlés által megadott időpontjaktól fizetett nyugdíjilletéket mindaddig befizethetik, míg a tíz év le nem telik, midőn is a nyugdíjhoz és pedig tekintet nélkül a keresetképtességre, a 12. § megállapításai szerint igényt nyernek.

III. FEJEZET.

Az özvegyek és árvaak ellátásáról.

12. §. Nyugdíjképes egyének özvegyei csak azon esetben tarthatnak igényt a nyugdíjra, ha házasságuk törvényes volt és legalább egy évig fennállott.

Az özvegy, azon nyugdíjösszeg kéthar-

madát élvez, mely férjét az elhalálozás alkalmával illette volna, vagy ha a férj már nyugdíjazva volt, amely nyugdíjat a férj élvezett.

Az özvegy évi nyugdíja azonban 600 forintnál magasabb nem lehet.

Ha az özvegy egy vagy több oly törvényes gyermekkel maradt vissza, kik a nyugdíjképes férj házásságából származtak, azokat mindaddig, míg a szabályszerű kort el nem érik, nevelési járulék illeti.

14. §. A nevelési járulék atyátlán árva számára tekinthető, minden minden árva részére a következő körben alapszabatt meg:

1-ör. Az első §. a) b) c) d.) pontjai alatt felsorolt városi közegek után maradt gyermekeknek az anyát megillető ellátás egy-hatodrésze.

A nevelési járulékának valamennyi gyermeke eső összege azonban az özvegyi ellátás összegét meg nem haladhatja, 600 forintnál többre, egy árva névze 200 forintnál magasabbra nem ruhath.

Ha tehát hat gyermeknél több látandó el nevelési járulékkal, minden egyes gyermek számára csak azon járulék utalványozandó, mely az özvegyi ellátás összegét elosztva a gyermekek számával, egy gyermekre esik.

2-ör. Az első §. c.) pontja alatt megnevezett városi közegek után maradt atyátlán árva után a nevelési járulék a szabályszerű kor elértéig egyenként 18 forint állapított meg. Az alkalmazottak és a szolgazemélyzet után, ha háromnál több atyátlán árva maradt, egyenként évi 18 forint.

3-ör. Szülőtlén árva a szabályszerű kor elértéig az atyátlán árva számára kijáró nevelési járulék másfélszeres összegében részesülnek, a nevelési járulékat a 13-ik §. 1-ső pontjában megnevezettek után maradt atyátlán vagy szülőtlén árva élvezik és pedig a fiúk a 20-ik, a leányok a 18-ik életkoruk betöltéig.

(Folyt. köv.)

Az Arad sz. kir. városi törvényhatósági bizottsága részéről 1886. évi deczember hó 9-én, d. u. 4 óráskor tartandó rendes havi közgyűlésben felleveendő tárgyaknak folytatásos sorrendjébe a következőkben közöljük:

40. A tanács jelentése Jászsek Lajos kérvényére, a Bozók-utca végén lévő telken egy tűzfűző-üzlet berendezése tárgyában.

41. A t. ügyész jelentése Kneffel Károly vállalkozóval az 1887-ik évben szükségesnek vevényagok szállítása iránt kötött szerződés jóváhagyása tárgyában.

42. A tanács jelentése az aradi ipar-telítlet kérvényére a vidéki városokban épülő új házak adómentességének kiterjesztése iránt.

43. Intézmény Bódog hatósági bizottsági tagi indítványát az elbocsátásról szóló szabályrendeletben a járszalag és szájkosár alkalmazását elrendelő intézkedések változtatása iránt.

ősz Jób lelken végig kavargó: a fájdalom, mely utolsó gyermeke elvesztésével elemmentis erővel tör ki meggyötört kebléből; s a veszteség, a közönséges embert földel letipró fájdalom daczára, a megnyugvás megrázó rajza, mely a halotti imának ezen hatalmas szavában éri tetőpontját: „Adonai, te adad, s te elvezd, tiéd az élet s a halál, tiéd!”

A költő elhallgatott. Talán feltűnhetett a pillanatnyi csend, mely előadását követte. Am ő okozta. Úgy járt velünk, mint a dajka kisé neveltével, aki nem követhetvén képeztetével dajkájára aranyos öndereit sarkányt örzítve bírodalmukban, midőn elhallgatott, ártatlan esze még ott kalandozik abban a messizi ragyogó világban, melybe szerető dajkájára csaló bít a szép álomból, ha lassan-lassan felcsodul, csak egy ártatlan, sokat jelentő szó „nagyon szép” jelent, hogy a csel el van érve. Mi is, nem könnyen emancipálhattuk magunkat ama fenséges eszméknek szivüktől lenyűgözött hatalmától. De bizonyára az, ami a művészt, a legköltőibb „rabasszony”, ami Kiss József mondani szokta, a mi Fái Szerenának akkor mondott, az szívének legközvetlenebb érzése volt, a legalaposabb órlat tehát. S a mi a művésznő édesanyjának, az én kedves nénikémnek ajkairól, mintegy önkénytelenül hangzott el, az beusó meggyőződésemmé tette, hogy Kissnek ezen költeménye legjelesebb alkotása. En a kállya mellől hallgattam előadását. Nem lehetett jogom véleményem kifejezésére.

Igen új ismeretségtünk, a tárgy komolysága, a mindennapiól messze kiemelkedő tendenciája kizárt holmi hamaro: bókot. Fenn-tartottam azonban a jogot magamnak, hogy e lapok hasábjain megemlékhessem művéről.

„Jehova”, a lipótvárosi kör keddi hangversenyére készült, melyen Fái Szerena a költőnek „A rab asszony” című költeményét szavalta.

„A mi hamiat a költő mond, azt a művésznő mind megmagasztalja”, ezt mondta Kiss József egyik toszájában. A ki ennek igazságát megérti képes, az előtt világos lesz az is, mit intentionálta, midőn Fái Szerenát Kiss József elválatatlan társának neveztem. Maga a költő egész határozottsággal jelenté ki előttünk, hogy Magyarországon nincs má-

K ü l f ö l d.

A német-hadsereg békeelőzményeinek

alakulása Európában közéletünkben általánosan foglalkoztatja a német birodalmi gyűlés tárgyalásait, a hadsereg békeelőzményeinek emeléséről. Nem szenved kétséget, hogy a tárgyalások a legérdekesebb kiegészítő részét alkotják a képek, melyet Európa nemzetközi viszonyai felől az angol, olasz, francia és magyar képviselőtestületek nyilatkozatai nyomán nyertünk. Mindazon nyilatkozatokban, melyek a kérdésről vonatkozólag történtek, Németország várható magatartása bizonyos reservával tárgyalatott. Nem mondható, hogy a most folto tárgyalások eddigi momentumai nyíltan megadták volna a választ a nagy kérdőjelre, melylyel a német politikát némelyek azonosították. Nem volt ugyan hiány a legberátáságosabb nyilatkozatokban Ausztria-Magyarország iránt, de feltűnt, hogy a legmelegebb ily nyilatkozatok nem a kormányadokról hallatszottak, hanem képviselők részéről oly érvelések kapcsán, melyek a fokozott szövetségre való utalással részben egészen megtámadni, részben lehetőleg elhalasztani próbálkoztak. A kormány nyilatkozatai, — ezek közt az őrm. Molke és, ki ismételve hangzottatta ugyan az osztrák-magyar-német szövetség nagy, igen nagy jelentőségét, de azt mondá, hogy az államoknak végre is csak saját erejük ad biztonságát, — Richter, Payor s több más nyilatkozat Ausztria-Magyarországra fűltlenül számító melegségével szemben, szinte maig hogy ugy nem hangzanak, mintha kibebítni akarnák a frigy értéket. Mondanunk sem kell azonban, hogy mi nem így fogjuk fel a nyilatkozatok jelentőségét. Maga a létszámameles ténye, még inkább a hadügyminiszter azon kijelentése kapcsán, hogy annak szükségéről a német kormány csak a legutóbbi idők alakulási folytán győződött meg, kétségtelen teszi a német politika irányát és utódgondolatit. Az pedig, hogy ezeket nyíltabban körül nem írja, annak a jele, hogy meg nem tartja elmulnait az időt, a melyben a német közvetítés diplomatiai uton jó szolgálattal tehet a béke ügyének.

A török hadsereg Maecenedoniában.

mint a „Revue de l'Orient” török forrás után jelenti, fölötté jelentékeny. A csapatokat, úgy látszik, a muszka rubelre és agyúkokra való kitérttel szaporították meg. Verriben 10 zászlóalj gyalogság, 3 úteg és félezred lovas-ság áll. Gyevgyeliben 12 zászlóalj gyalogság, 4 úteg egy ezred lovas Hasszán Hairi pasa parancsa alatt. Küprülüben 8 zászlóalj nizam és 2 úteg a dandartörzsszel. Üszkübben 10 zászlóalj gyalogság és 3 úteg. Nedsib pusa alatt. Dsumában 30 zászlóalj nizam, 4 úteg, 1 hegyi úteg, egy ezred lovas hadosztály és két dandára törzsszel. Gumuldudában 10 zászlóalj gyalog, 2 úteg, félezred lovas és hadosztálytörz. Verriben 13 zászlóalj gyalog, 3 úteg, 1 lovaserred és hadosztálytörz.

Gesztli Armin.

sodik, a ki „A rab asszony”-t úgy elszavalhatná, mint épen Fái Szerena. S ha meg hozzá teszem, hogy viszont az ifjabb nemzedékől alig akad, ki a művésznő temperamentumához illőből költeményt írta: egészen természetesen látszik, ama szoros, nemcsak természetközeli közösségének fogva, de hivatalos hasonlóságának fogva is ösztönös baráti viszony, mely e két rokon keblét összefűzi: természetes az is, miért hogy Kiss minden újabb munkáját előbb legkedvesebb barátánál olvassa fel. Neki köszönhetem én is ama szerencsét, hogy Kiss Józseffel megismerkedhettem, hogy meghallgathattam eme legnagyobb művét, még mielőtt a nyilvánosság elé került volna. S midőn ezeket telemleniti szükségesséknél véltém, megjegyezhettem, mert az „A r a d i K ö z l ö n y”-es első, mely munkájáról érdemileg értesítést nyújt.

Egyet igaz, meg kellett fogadnom, hogy a hangverseny előtt discretió tárgyál tekintem. No de a hangverseny kedden már meg volt, nagyon szépen sikerült. A lakat tehát, mely a költő, igaz egy igen lelketelező mósoly kíséretében kezemre akasztott, lehullott.

Gesztli Armin.

A Kumjasszin-család.

[54. Folyt.] (Regény.)

Irta: Henry Gréville.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. G. —

Második kötet.

XIIX.

Marizkij dühbe jön.

Marizkij már néhány nap előtt irt szö-leinek között volt néhúsi szándékát és kérte beleegyezésüket; csodálkozott, hogy vá-laszt oly soká késik; így megjött a várvá-várt levél. Izgatottan szakította föl a pecsétet és atyjának levelel együtt egy közönséges papírszalag is esett ki a borítékából; de a keresetlél nem volt csatlava. Elkezdte aty-jának levelet olvasni és a dühöl és szegény-től rögtön fejbe szökölt a vér.

„Kedves fiam, épen készültünk”, írja az öreg Marizkij, „okmányaidat beleegyezésünkkel együtt megküldeni: midőn egy sajátságos levelet kaptunk, mely sok gondot okozott nekünk. Nem mintha az ily árlukodásokra

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Deczember 7.)

Jehovah.

(Kiss József legújabb balladája.)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Esetre méltó volt az a jelenet. Ott állt a költő, vele szemben elváhatatlan társa, a művésznő. A magyar „tragédiák” hivatalos mestere s a magyar Thália egyik legistállótebb papja. Mi beszélte, remegve a költői szellem parancsoló hatása alatt állottunk körülöttünk, hallgatva a költő szavát, a legmegképzőbb költemények egyikét, és a legmerészebbet egy-szersmind, mely a legnagyobbszertű eszmék egyikének, az istenség mindenható eszméjének dicsőítésére íratott. Ávagy tán még nem is íratott? A bölcsesség egy, ez bite java; a bölcsesség egy s ez Jehovah. Az axiómája azon e nemben eddigéig egyedül álló költői képek, melyet egy magas bölcsész felfogása, mint megrázó tendenciája, eszmegazdagsága; ugy magasan szárnyaló, hol a pathos megdöbent, hol a megrázó gyengédség hangján szóló; de mindig méltóságos nyelvezete, mint művészi plasticitása, a költő Kiss József legbá-tasabb költeményévé avat. Hallgattuk őt és bámultuk. Előttünk állottunk az emberből minden, a mi halandó: a szót, az eszmét leltük csupán. És képeztünk ott kalandoztunk abban a messzi, elérhetetlen világban, melytől immár korszakok történetét választ el, és benépesül már-már sirba tűnt idők hatalmas alakjaival, minők csak a bibliai ismerünk.

S a multat felváltja a jelen. A multból fakad a jelen. A mi századunk legnagyobbsab irányzatai. Az emberi szellem legnagyobbserű vívmányai. Eszmék, melyek a multat, annak ridegségével, merő conservatismusával homlokegyenest ellenkeznek. A gép eszméje, a darvinizmus, az emberi jogok hatalmas eszméje. Eszmék, melyek összességükben a modern világ léte alapjai. A szigorú, a rendíthetetlen mult, s a belőle fakadt, de minden ízében átalakult, azzal merőben ellentétben jelen: ez a költemény alapszemléje. E keretben folyik le ama fenséges tragédia, melynek hősei mind egy-egy kort, egy-egy nagy eszmét képviselnek, mely eszmék között azonban rendíthetetlen csak egy: az istenség, Jehovah eszméje. Ez

mindenekfelett áll. Új eszme megdöntheti a régit; a jelen megtagadhatja a multat; de ami sohasem változik, ami mindig egy és ugyan-az: az az istenség eszméje. A multat merev, conservatív szellemével Jób, a vén bibliaműsölő képviseli. Az a méltóságos, ősz férfiú, aki egész életét az ó-szövetség masolgatására szentel; ki, bár ismeri a szent Kibla és titkait, holtig szegénységet fogadott, mind hatalmat, gyönyört élvezhetett volna. Kerülte az élet; nem e világrol volt a tudománya. Előmondta közöttünk abból a szentséges, csodálatos korból, melynek egyetlen eszméje, annak a mé-rev, kemény, betediziglen apák büneért bosszút álló Istennek mindenható eszméje.

Ezen, a költői verselés virtuozitásával fűtett alakal szemben állanak gyermekei. E komoly, méltóságos képpel szemben áll ama szívrohász, elménkhöz közelében álló megértetebb jelen, melynek legjelentősebb momentumai, mint ugyancsak mythologiai keplet, Phidias rósjóere valló erővel és igazsággal domborodnak ki szemünk előtt, melynek évezredre kiható eszméi mind Jób egy-egy gyermekében bírják méltó symbolumukat.

Az ősz apát bibliai előtt találjuk. Mózes második könyvének 32-ik fejezetét másolja éppen. Hogy miért választotta a költő a bibliai epp ezen részét?

Jóbnak három fia volt. Elveszté mind a hármat. K töt az élet ragadott el s ez fá-jóbb sebe volt apai szívének, mint a harma-dik, a legfiatalabbnak halála. A gép királyi volt az egyik. Hatalom, gazdagság mind övé volt s Jehova rendíthetetlen híve kitagadta fiát, mert felesége mellől a keresztet pillantá meg. A második kángész, mely Isten barmokából pattan. Ember, világ, mind dicsőítette; az apa elfordult tőle, kitagadta. Istent kereste s a sátánt találta. Istentagadó volt. Harmadik fiát legjobban szerette. Szakasztott mása édes szülőjének. Takaros, vig, kit mindenki szid, mindenki szeret. Tizenöt éves alig volt, midőn távozni kellett otthon-ról. Így kívánta az ősi szokás. És hatalmas idők jártak akkor. Trónok ingotak és bástyák ledőltek. Az emberi jogok nagy csatája volt ez. A 15 éves fia oda csatlakozott a dicső-sereghez: puskát nem birt el, dobát akasztottak hát a nyakára. S a legelső golyó az ő szívére talált.

Csak egy gyermeke maradt még: Szu-

Vodénában 4 zászlóalj gyalogság, 2 üteg és dandártörzs. — Ezenkívül a saloni kiállítás 16 zászlóaljban van alakítva a szükséges mellékcsapatokkal. A porta a palánkai és balai szorosokat a bolgár határon hatalmasan megerősítette s nagyszámú védműveket állított fel egészen Mitrovicáig. A csapatok jobbára Anatóliából és Sírálból valók s Redsi pápa parancsnoksága alatt állanak. A porta úgy látszik egy nagyobb-szerű védelmi háborúra készül el.

Legújabb posta.

— **A bolgár küldöttség, a szerb diplomatai ügyvivő.** Belgrádból jelentik december 5-iki keltet: A bolgár küldöttség tegnap este futárútonál Nisből megérkezett. A szerb diplomatai ügyvivő, titkára kíséretében, Sophiában látogatást tett a regenseknél és a hadügyminiszternél. A kocsikat, melyekben az ügyvivő és kísérete helyet foglalt, úgy ment, mint jövet, lovas katonaság kísérte. A miniszteri palotában egy század gyalogság, élén zenekarral, képezett sorfalat.

— **Anglia Egyiptomban.** Mint az „Observer” jelenti, az angol kormány közölte a francia kormánynyal, hogy ez idő szerint nincs abban a helyzetben, hogy tárgyalásokba bocsátkozzék Egyiptomból való kivonulása ügyében; a Suez-csatorna semlegessége nyilatkozatát illetőleg pedig vissza kell utasítani bármily javaslatot, mely a Suez-csatornán megzavarhatná az összeköttetést Angolország és India közt.

— **A francia kormányválság** stagnál. Párisból december 5-ikéről kelt jelentések szerint a 4-iki rövid kamaraülés után, melyben a hétéltig való elnapolás mondatot ki, az egyes pártok a helyzet megbeszélésére végezt tanácskozásra gyűltek össze. Az opportunista k. rezervált állást foglaltak el s két töredékre oszlóak: az egyik fraccio szintén azt hiszi, hogy Freycinetnek vissza kell térnie államára, míg a másik ellenállásában igyekszik őt megőrizni. A radikális balpárt nagyon erőlködik Freycinet magatartásán. A szélső balpárt határozottan elfogadja Freycinet visszahívását s Floquet kamraelnököt öhajja kormányelnöknek; Floquet azonban csak a kényszerűségnek engedve fogadná el a kormányelnökségre való kinevezést. Clémenceau a hír szerint hajlandó volna Freycinet örökbe lépni, de őt meg Grévy nem akarja. Határozott megállapodásra tegnap meg egyik párt sem jutott s mára tűzték ki a tanácskozások folytatását. A mai tárgyalások nem biztatnak nyomban eredményre s így hosszasan a krízistől és a kamara feloszlatásától kell tartani.

TÁVIRATOK.

— **A bolgár küldöttség.** —

Budapest, decz. 6. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A bolgár küldöttség holnap érkezik ide, s Tisza miniszterelnöknel látogatást tesz.

— **A verseczi püspök.** —

Budapest, december 6. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Ruvarecz, kit a szerb egyházi congressus megválasztott a verseczi püspökségre, vonakodik állását elfoglalni, mert nem akarja letenni az esküt a magyar kormány kezeibe.

nagy súlyt fektetnek; de ha léhasság kótéséről van szó, az ember nem lehet eléggé elővigyázatos, ettől függően egész életboldogsága. Tudakozdij tehát és az eredményről értesít; majd azután meglátjuk, hogy megküldhetjük-e nekik okmányaidat és áldásunkat.

Marizkij kezdte a szürke papirrongyot és a következőket olvasta: „Egy emberbarát, a ki becsületes embernek szolgáltattat öhajj tenni, közli önökkel, hogy a Marizkij Sándor új által megkért leányt Surov hercegre tartja ki, jelenleg is az ő pénzén él és az ő segélyével szökött meg nagynénjétől.”

Dühében összezsúrt a kezébe eső szék. Addig verte a földhöz, míg egy csomó türelőfőhöz hasonlított. Ez a kis erőműves jól esett neki, azután nagy léptekkel mérte végig a szobát és a névtelen levél szerzőjét szidta, mint a bokrot.

Csizmatisztítója azon hitben, hogy ura hívja, szerényen besompolygott a szobába. „Jó hogy jössz! Nyergeltesd föl a lovamat, de ruglón!” kiáltott rá Marizkij.

„De uram, a gyakorlat fél óra múlva kezdődik!”

„Ördög bujjék a gyakorlatba! Ne okoskodjál! Nyergeltesd!”

A csizmatisztító engedelmessékedett és tíz perc múlva Marizkij vágta a lovát a Pavlovsk felé vezető néptelen utcákra. A városon kívül egy bajtársal találkozt, a ki rákiáltott:

„He! Marizkij, hát a gyakorlat! Börtönbe kerülés!”

„Az ördög bujjék a börtönbe és a gyakorlatba! az ördög bujjék az ezredesbe, beléd és belém is! Mit árt az, ha bedugnak a dityubá!” kiáltott vissza igazgatótan.

Sarkantyút belevágta lóva oldalába. Az ily bánásmóddal nem szokott nemes alatt felágaskodott úgy, hogy a fatal ember minden gondját elfelejtette és egy ideig kizárólag lovával volt kénytelen foglalkozni. Az igazgatótanlannal bántott állatot nyíjas szavakkal megnyitotta és nemcsak ismét engedelmesen vágatott.

„Miféle sán-fajzat irhatta?” elmélkedik Marizkij: „ki volt az a nyomorult, a ki...” És újra elkezdett szitkozódni. Egy pillanatra sem jutott eszébe a vádat alaposnak tartani és egész dühbe a rágalmazó ellen fordult. Ha az ember gyakran jár egy ház körül, rendszeren beljebb is behatolni kíván: így a fiatal tiszt is, miután önmagától kezdte, hogy ki e rágalmazó szerzője, azt is

NAP T A R.
Deczember 7. Kedd. Róm. cath. napt. Ambrus. Prot. naptár Agathon. — Görög-orosz naptár (november 25.) Kelemen. — Nap kel 7 óra 37 perc. Nyugszik 4 óra 7 perc.
Deczember 7. A Kölcsey-Egyesület választmányi ülése a városháza kistermében délután 5 órakor.
Deczember 9. Arad sz. kir. város törvényhatósági bizottságának rendes közgyűlése d. u. 4 órakor.
Deczember 10. Arad megye közigazgatási bizottsági ülése d. e. 9 órakor.
Deczember 11. A Kölcsey-Egyesület második felolvasási egyetemes első felolvasása délután 4¹/₂ órakor, a városház disztermében.
Decz. 12. Az „Aradi Casino-egylet” közgyűlése délelőtt 10 órakor.

H I R E K.

— **Arad és Vidéke.** —

— **A „Kölcsey-Egyesület”-nek** előre hirdett felolvasásaira szülő egyesület a következő helyeken kaphatott: Bettelheim testvérnél, ifj. Klein Mór és Rozsnyay Mátyás uraknál. Családtagok 4 frt, nem tagoknak 6 frt. Személyi tagoknak 2 frt, nem tagoknak 3 frt. Az első felolvasás szombat d. u. 4¹/₂ órakor lesz a városháza disztermében. — Az elnökség.

— **Megegyi közgyűlés.** Arad megye törvényhatósági bizottsága, folyó deczemberhő 20-án d. e. 10 órára, a főispán által, rendkívüli közgyűlésre hivatott egybe. — A közgyűlés tárgyat a megye három évenként megújítandó szakköznevelési ujjalakítása, s néhány egyéb sürgetőbb ügy képezi, melyek sorrendjét legközelebb szintén közölni fogjuk.

— **Az ügyvédi kamarából.** Nogáll József borosjenői ügyvéd az ügyvédeskedésről önkéntes lemondása folytán az aradi ügyvédi kamara jegyzékéből kitöröltetett.

— **Egészségügyi intézkedések.** Miután az adópénztár- és adószedő hivatalnál eddig alkalmazott világiás nagyon megtámadja a hivatalnokok látszerait, az orvosi hivatal lény-leverő kalappal ellátott függő lámpák beszerzését hozta javaslatba a polgármesteri hivatalnak.

— **Meghívás.** A „Kölcsey-Egyesület” választmánya ma d. u. 5 órakor a szokott helyen rendes havi ülését tartja, melyre a t. tagok ezennel meghívattak. — Tárgy: 1. Új tagok felvétele. 2. Folyó ügyek. Aradon, 1886. decz. hó 7. — Az elnökség.

— **Casinoi ülés.** Az aradi casino választmánya vasárnap délelőtt tartotta Vég h Aurel elnöke alatt a havi ülését. Ezen ülésen lett tárgyalva a múlt évi zárszámadás, mely a számvizsgáló bizottság által rendben találtatott. Azután tárgyalattat a jövő évi költségeloirányzat. Előirányzatotól bevételül 6720 frt — kiadásul 6517 frt. Elhatározottat, hogy a kártya-pénzek éjféli után a megállapított díjak kétszerese leend, továbbá, hogy az egyik billiard-asztal teljesen átalakítottatik. — A deczember 12-én tartandó közgyűlésen egy igazgató és 5 választmányi tag lesz választandó. Ezen állásokra a kijelölés eszközése végett egy 7 tagu bizottság lett kiküldve és pedig Vég h Aurel elnöke alatt Várjassy József, Bogdánfy Gergely, Kunecz Elek, Kab-

akarta tudni, hogy mi ezébből gyártottak azt. — „Vasszilissa tudni fogja,” gondolt magában; „megkérdelem őt.” Beért Pavlovskba és nemcsak a mennyiszonya előtt állt.

„Te itt?” szölt Lissza örmörpessve. „Mennyire örvendek! Azt hittem, hogy a gyakorlaton vagy.”

Marizkij szótlanul magához ölelte a fiatal leányt és szöke baját szenvedélyes csókakkal borította.

„Mi történt?” kérdé elhalványodva, miután ölelő karjából kiszabadította magát.

„Te oly igazgató vagy.”

„Hallgass ide, Lissza,” szölt a fiatal ember, „hiába titkoloznál előttem, úgy is kitalálnád; hallgassa csak mama,” mondá az ijedten belépő Görövszónak. „Az esküvőhöz szükséges okmányaimat vártam és ezt küldték: szülem kapták.” Elővette a névtelen levelet és Vasszilissának akarta adni, de hirtelen visszarántotta kezét. „Nem, kedvesem, ez nem neked való, semeid ne olvassák el alávalóságot. Itt van, mama, olvassa ön.”

Görövszón kezébe vette a papírt, elolvasta, leejtette és egy székhez keresett, hogy ráülhessen.

„Ez alávalóság!” mondá elfojtott hangon. „Ugy-e bár?” szölt Marizkij; „de majd megtaláljuk szerzőjét.”

Vasszilissa fölemelte a levelet és nyugodtan elolvasta. Amint völöngye megfordult, észrevette és kikapta kezéből.

„Olvastam: ugy-e nem hiszed?”

Marizkij letérdelt előtte és megfogta mindkét kezét:

„Nézz szemembe: olyannak látszom-e, mint a ki ilyet elhisz?”

Vasszilissa könnyedén összeráncolt szemöldökkel figyelmesen nézett rá; azután kiderültek vonásai, lehajolt hozzá és megcsókolták egymást.

„Milyen alávaló teremtet...” kezdé Marizkij.

„Ez ugyana: a papir, mely nagynéném jótékonyági intézeteiben használtatik. Nem lepne meg, ha a levél Jusztinától vagy Tassziszától vagy mindkettőtől eredne: ugyanis mindig az a gyámm volt, hogy jobban ismerik egymást, mint mutatták. Mindig igen sok jót mondott felőle.”

„Miféle Jusztina?” kérdé Marizkij. „Névt az ő jelenlétében sohasem említették, azért nem is emlékezhettem rá.”

Vasszilissa elbeszélte neki első eljegyzésének történetét.

„Igen, most már emlékszem,” mondá

de bó Géza, Vida Károly és Parecz György.

— **Iparhatósági megbízottak.** Az arad-városi iparhatósági megbízottak választása tegnapelőtt ejtetett meg Nyiri kapitány elnökelete alatt. A választás iránt oly nagy foku közönyt tanúsítottak a tagok, hogy hajdukat kellett mozgósítani azoknak összehozására: különben az is eléggé jellemző a közönyt, hogy a 2000 tag közül így is csak valami 25 egyen jelent meg. Megválasztottak a szűböröség mellé: Bauman R., Faber Antal, Floreszku György, Guttman Samu, Hirschmann József, Hay Jónás, Hecht Manó, Preisach Vilmos, Simai Mihály, Szalay Manó, Blázi Alajos, Bozski György, Bartl Károly, Bittner Ferenc, Tavrof Demeter, Herling M., Horváth F., Hera Demeter, Hidvégi Pál és Babes György. A kapitányi hivatal mellé: Ernyei Gyula, Hann Alajos, Hudecz Emil, Illitz Arzén, Kugl Leo, Marx Adolf, Roth Lajos, Réthy Viktor, Gruber Hugo, Hack Frigyes, Hemez Gábor, Halnai Andor, Jamnitski Károly, Kovács Lajos, Mezei József, Maresch Odón, Solymos János, Szlaviesek Ferenc, Tessényi Zsigmond, Walder Gyula. A megválasztott tagok nemcsak közgyűlésre fognak összehívattatni, melyen megejtik az elnökválasztást.

— **Amerikai párbaj.** Az osztrák-magyar államvasút temesvári-alkszéferosi állomásán podgyáspénztáros-jármázott Bodnár Jenő e hó 2-án nem jelent meg a hivatalban, s minthogy a lakásán sem találták meg, az állomástörök átvizsgálta a podgyáspénztárt, azonban mindent a legnagyobb rendben talált. Bodnár eltűnése így rejtélyesnek látszott, ennél fogva jelentést tettek a rendőrségnek. E közben Parác mellett a Temes folyó egy elegánsan öltözött férfi holttestét vetette partra, kiben a körülmények Bodnár hullájára mutattak. A szerencsétlen fiatal ember egy asztalán hátrahagyott levelében elmondja, hogy tanuló korában egyik collegájával szö-váltása volt, melyet párbajjal kellett volna elintézni. A duellumot azonban megakadályozták, mire Bodnár amerikai párbajt ajánlott. A fekete golyót ő maga huzta s a megegyezés értelmében e hó 2-án véget vetett életének. Bodnár Jenő verseczi születést s mint tartalékos hadnagy, a VII-ik hadtest tüzérségébe tartozott.

— **Az aradi kereskedő ifjak betegsegelyző egylete** t. tagjai értesítettnek, miszerint, mérsékelt árú gozdfüdd, valamint színházi-jegyek Dengl Károly egyleti pénztárnok úrnál (Tones Ferenc és társa cég) kaphatók. — Együttal figyelmeztetnek a t. egyleti tagok, miszerint, a f. hó 5-én tartott választmányi ülés határozatából kifolyólag csak is az egyleti orvos által kiállított vények fognak az egyleti pénztárnok által az utolsó tagdíj lefizetéséről szölo nyugta előmutatása mellett elkészítésre utalványoztatni.

— **Lezuhant szobafestök.** Tegnap délelőtt 10 órakor a „Fehér Kereszt” szálló nagy termében egy olyan végezetes baleset történt, mely súlyos következményben intő példánul szolgálhat a rendőrségnek arra, hogy semmiféle munkát, mely magasabb állványon végezendő, addig meg ne engedjen, míg az állvány biztonságáról alapos szakértői szemle után meggyőződést nem szerzett. Ha eddig ily elővigyázat nem történt, elég hiba, s annak most két szegény munkás nagyon is megadta az árát, de jövőre ilyen-nek megtörténni nem szabad. Az esetről

Marizkij „Surov hercegre megsebesítette azt a hivatalnokot...”

„A herceg!” ismétlé Lissza: arczát élénk pir borította el. Nyugtalanító gondolat támadt.

„Mama, mama!” kiáltá, „hol vette a pénzt, melyen engem elhozott?”

„Ah, a herceg küldte!” hebegte Görövszón.

A jegyesek lesújtottan néztek egymásra. Komor halgatás állott be, melyet csak is Görövszón folytonos szipakolása szakított meg.

„Mennyi volt?” kérdé Marizkij.

„Ötszáz rubel,” válaszolt a szerencsétlen anya.

Vasszilissa kis íróasztalához futott, gyorsan megszámlálta tartalmát, egy száz rubeles pénzjegyet kivett és a többi anyja elé tette az asztalra.

„Minő szerencse! a nagybátyámtól kapott pénzbel meg hatszáz rubel maradt! Mama írjon rögtön a hercegnek, köszönje meg jó-ságát és társadózását, melylyel szökésemben segített és küldje vissza pénzt!”

„Ő segített tehát önnek?” kérdé Marizkij komoran.

„Igen, de én nem láttam őt; mindent kizárólag Zinával rendeztek; nem volt szabad gyanyukám támadni, hogy ő is részes a dologban; nem is engedte át e célra az általa használni szokott lovakat és kocsit, és egyáltalán nem láttam őt.”

„Egyetlen egyszer sem?”

„April eleje óta, midőn Zina és a nevelőnő társaságában egy séta alkalmával találkoztam vele, nem láttam őt viszont.”

„Ah! miy me; nyugtató ez!” szölt a fiatal ember örmögőzve és ajkaihoz emelte Vasszilissa kezét.

„Kétkeltél, gonosz?”

„Nem, anygalm, nem kétkeltem. De ha valaki csak egyetlen egyszer is látott vol: a társaságában — és ha csak egy percze is — akkor a rágalmazónak nyert jutaka lett volna: mi most képesek leszünk vele szembe szállani.”

„De ki tudhatta meg, hogy ő küldötte a pénzt?” sopánkodott Görövszón; „hisz nem mondtam meg senkinek.”

„A boríték elvesztése olég,” válaszolt Marizkij.

„Igaz!” szölt a jó asszony leányja; „el-dobtam a borítékot, melyre neve föl volt írva. De hát kénekel vagyunk körülveve?”

Görövszón a kémetől való félelmé-

következőket írja tudósítónk: Néhány nap óta a szálló nagy termének átfestésével foglalkozik öt ember, kik a terem magasabb részeinek festését saját maguk alkotta állványokon eszközölték, s az állást tartó jó vastag gerenda korlátságát nem is sejtve, minden gyanyu nélkül folytatták munkájukat tegnap reggeli 10 óráig, mikor a gerenda nagy resceges-ropogás közt eltört s a fent dolgozó öt egyen közül Sonu Dávid és Stechen F. Ferencz festőeserédek lezuhanak, ketőnek sikerült a gerenda két végén a karzat mellett megkapaszkodni, az ötödik pedig a csillár tartójába fogódzva, me-nekült meg a veszélytől. Sonu Dávidnak el-tört egyik lábára, egyik karja s arczán szem-védett komoly sérülést, míg Stechner egyik kezén s lábán kívül fogait is kizúzta úgy, hogy darabokban huzogatta ki szájából: mi-után a gyorsan előhírt dr. Schuster or-vos a sérülteket megvizsgálta, Sonu lakására, Stechner pedig a kórházba szállították.

— **Eljegyzés.** Csermőri írák lapunknak, hogy ott deczember 2-án Embe István csermői kereskedő eljegyezte Csermő vidékén egyik leghőbb leányát, Mauro Vilma kisasszonyt. Az ünnepély izz. Mauro Józsefné asszony házánál ment végbe és az ismerősök sok szerencsét kívántak a szép frigyhez.

— **Zalogházi árverés.** Ma d. e. 8 órakor az aradi ipar- és népkap. 1-ső emeleti árverési termében különféle arany-, ezüst- és ékszerártyák, férfi- és női öltözékek, ágys- és fehérművek, fegyverek, revolverek és egyéb ingóságok zalogok, és pedig első sorban az ékszerártyák, annak befejezte után más zalog-ártyák fognak eladattatni.

— **Megverte az anyját.** Özevgy Pakurá Golomity Mária panaszt emelt fia ellen, hogy az őt megverte, s az orvosi vizs-gálát a tény valódiságát meg is állapította. Bizony nem tudjuk van-e törvényünkben oly paragrafus, mely az ily háltalan gyerme-ki büntény megtörására kellő büntetéseket nyu-jtathat. Kötel való annak a gyermeknek nyakára, ki anyja ellen kezét meri fölemelni.

— **A szabadkai tamburások** köztársas-ágban jótársan Wittmann jóhírt vendég-lő-jében, s még néhány napot töltének itt. A közönség, mely minden este megtölti a ven-deglőt, gyakran tapsolja praicis játékokat és öszhangzó énekeket.

— **Szabadkéből eladásra** kerül özv. Tabajdi Károlyné öröklő megváltási lakásán sok érdekes és hasznos házi felszerelési ez-ik, butor és több apróság. A venni szándékozók a feutt említett helységben tudakozódhatnak.

— **Nagymerőv börtölés.** Bliczefer Menyhért pontokai lakos timármester raktárából a múlt hóban betörés folytán ismeretlen tettesek 1149 frt 54 kr. áru börtöl-eltolvajoltak. A tolvajok kinyomozása eddig nem sikerült.

— **Hazánk és a főváros.** —

— **A magyar királykisasszony Mária** Valéria főhercegnő a napokban hagyta el idylli öszi tanyáját az ischli eszásári villát. Gödöllőn a királykisasszonynak Ischl a legkedvesebb helye. Mária Valéria nem sze-reti az udvari élet zaját, szívesen keresi a magányt. Ezt megtalálja Gödöllőn is, meg Ischlben is. Mind a két helyen a föld népe jól ismeri már a királykisasszonyt. Szabadon jár közöttük, nem bámulnak minden lépten-nyomon, megszokták már a jelenlétét és szív-ből jövő hódolattal, melybe némi büszkeség is vegyül, köszöntik az ő „földijük”-et. Még egy évben se töltött a királykisasszony anyi időt Ischlben, mint ez idén. Reg hó borította

ben ezentul nem fektett le előbb, míg min-den sarkot át nem kutatót és kivált az ágyak alját át nem vizsgálta.

„Isten veled!” szölt Marizkij, „szolgá-lati mulasztást követtem el és most a börtön-be kell mennem...” elvesztettem a fejemet. De mégis jó, hogy idejöttem, leg-alább most meg vagyok nyugtatva.”

Megeskölkta mennyiszonyát és jövendő-beli anyósát és bár nyugodtabban, de nem vidámban nyargalt hazafelé. Feladta most abban állott, hogy a rágalmazó alaptalanságát bebizonyítsa; és ez anyanyival nehezebb volt, miután aliba látszatfenforgott.

A mint így lovagolt és a nőtlése elé gördülő akadályokat megfontolta, hirtelen de-rit árszó gondolat támadt. Kumjasszin grófné volt az egyedüli, a ki bizonyítottat, hogy mióta falun voltak, a herceg unokahu-gát egyetlen egyszer sem látta és hogy a fiatal leány elutazása óta a herceg N... kormányzósgából nem távozott.

Habár az iránt nem forgott fenn kétség, hogy a grófné kevés jó akarattal viseltetett unokahuga iránt, de az mégis föltételezett volt, hogy ha az ember nem eszűletere hi-vakozik, tanúságtételt nem fogja megta-gadni.

Azon három nap alatt, melyet Marizkij a börtönben töltött, elég ideje volt a levelet megfontolni és megírni: e levél az irály és érzelm egy kis mesterműve lett. De miután a postának nincsenek szárnyai, a fiatal tiszt bőségesen merlegelhetette a kedvező és kedv-özleten esélyeket összes mellékkörülményekkel együtt, mielőtt választ kaphatott.

L.

— **Séta esernyők alatt.** —

A szerencsés ösztön, vagy inkább egy vakmerő ötlet arra indította a herceget, hogy Vasszilissa elutazását követő napon Kumjass-zsin grófnéhoz menjen. Késsével azután jött, hogy a grófné meghorogott leányának. Ez a nagy teremben zongorázott és felhagyott a játékkal a mint a herceget meglátta. Zina vidám tekintete válaszolt a herceg néma kér-dezésére és bement a szomszédos kis szobába.

„Jónapot herceg,” szölt a grófné barát-ságosan. Egy idő óta nagyon szívesen látta a herceget. A szokásos udvarias üdvözlések után elfoglaltanul kezdé:

„Unokahugom elhagyott bennünket.”

„Ah!” viszonzá a herceg, egészen meg-lelén lepetve, hogy egy oly eseményt, mely-

már a környék hegyeit, mikor Valéria még mindig az ischli nép között állt. Ott a tált a regenes öszi tájakon örökkésszat, mert a gya-logsátakat ő is épp annyira kedveli, mint felsé-ges anyja. S miáltal ott bolyongott Ischl poe-ticus vidékén, lelke eltelt poezissal, a melyt ő nemcsak átérzeni, de kifejezni is tud. Má-ria Valéria tudvalevőleg egyike a leghivatot-tabb dilettansoknak, a ki nem egy esinos köl-teménnyel lepte meg már környezetét. A legtöbb esetben, fájdalom, csak igen kis kör-nék szöli a királykisasszony lyrjá. Mária Va-léria az ifjú leány szemérmességével s a költőnő tudszigoru criticájával elrejté ezeket a virágos kis dalokat a nagyvilág elől. Igen szigorú önmaga iránt és gondosan idomítja, csiszolja költeményeit, míg el tudja magát határozni arra, hogy szük családi körben vagy legbizalmasabb barátinál, a szép A u e r s p e r g Aglájá hercegnő elől felolvasson belőlük egyet-mást. Az ischli fényesek között több lyrai költemény és egy drámai munka került ki a király-kiasszonny tolla alól, melyeket — mint a „Budapesti Hírlap” írja — egy családi ün-nepen a Hofburgban fog felolvasni. Gödöllő most már egy jó idő óta nem látta a király-kiasszonnyt, de tudni való, hogy azért nem feledkezett meg erről a kedves helyéről sem Mária Valéria. A királykisasszony sokat örö-költ felséges anyjától, ezzel a magyarok iránti szeretetét is s a magyarok szeretetét. Mire tavaszodik, az első verőfényen eljön közénk a királykisasszony s a gödöllői kirá-ly kertek nem kell többé feltékenynek len-nie az ischli fényesekre, hogy elrabolják tőle legzsebb ékeseseket.

— **Ipolyi Arnold** püspök holttestét va-sárnap helyezték a püspöki palota nagy ter-mében ravatalra. A terem palnákkal és más dőlzáki növényekkel van disztve. Az ablako-kat fekete posztóval vonták be. A ravatal kö-rül virágok vannak elhelyezve. Az elhunyt teljes püspöki díszben fekszik, halvány ar-czán a megdicsőülés fenséges nyugalmával.

Az előszámlony számos rendjele, a feje te-llett pedig a drágaköves püspöki stüveg, pász-torbot és más jelvények vannak elhelyezve. Az elhunytat ravatalra helyezése után egyik helybeli festő szénben lerajzolta, egy fény-képsz pedig többféle felvételt eszközölt. A káptalan és, az itt lévő papság délután megkezdte a gyászimákat. A ravatal körül a várad önkéntes tűzoltóegylet tagjai tartják felváltva a diszörseget. A közönséget csak ma reggeltől fogva bocsájtják a ravatalhoz.

Részvételnek az ország minden részéből az el-hunyt tisztelői és barátai köréből folytonosan ér-keznek a káptalanhoz. A ravatal körül rendkívül diszes és értékes koszorúk vannak elhelyezve. Koszorukat küldtek: „Nagyvárad város kö-zönsége” (babérkoszorú), „A heremesgely nő-egylet, alapítójának, tisztelete jelöl” (kamé-liásk), „Az országos magyar képművészeti társulat, nagyérdemű volt elnökének”, A „Nyitramegyei Közlöny” szerkesztősége a hal-batalan magyar tudósok” (babérkoszorú), „Az országos régészeti társulat” (pálma), „A berlini magyar egyesület, tiszteletbeli tagja-unk” (babér), „A heraldikai társulat Ipolyi Arnoldnak”, „Az igazságszolgáltatás tisztikara Arad: Halhatatlan érdemdel ellen a halál is elvesztette pörét.” A végtisztességen teendő részvételüket táviratilag bejelentették: Besz-tercebánya városa, mely polgármestere ve-zetése alatt küldöttcsigleg fog részt venni és

nek nagy felfordulást kellett előidéznit, ily kö-zönsöven közölnék vele.

„Igen; anyja jött érte.”

A herceg még mindig elég „egygyü” volt arra, hogy csodálkozzék a fesztelen mo-doron, melylyel a grófné az eseményt előadta.

„Ah! az anyja jött érte?” ismétlé; „nem birta magát tájékozni: talán Görövszón asszony csakugyan csel nélkül vitte el leányát?”

„Ez Vasszilissa kisasszony szívesen ment el?”

„Oh igen, kedves herceg!” válaszolt a grófné, a ki vendégének csodálkozó arczife-jezése fölött kénytelen volt nevetni.

„Ah!” szölt zavartan a herceg, kitűnő! Vasszilissa kisasszony egészségi állapota tehát javult?”

„Sokkal jobban látszott lenni. És ön mit tett, a mióta nem láttuk?”

„A tegnap estét odaát, a folyón túl töl-töttem: este kilenc óra tájban úgy rémlett, mint a itt önköl fényt láttam volna.”

„Igen; egy kis tüzesetnk volt, mely azonban nem okozott jelentékeny kárt; csak egy pajta égett. Jól mulatott a szom-szédoknál?”

„Kifélig táncoltunk. Azután hazakísér-tem Kozrov tábornokot és nála töltöttem az éj-t; egyenest tőle jövök...”

„Ha oly közel volt, akkor már reggelire is eljöhett volna,” mondá a grófné szere-tetremelőan.

a szatmármegyei káptalan, melyet Novák Antal fog képviselni.

— **A véletlen halottai.** Megrendően tragikus az az eset, mely vasárnap éjjel az Andrássy-ut és nagymező-utca sarkán levő Gutfreund-féle kávéházból folyt le. A kávéház tele volt vendégekkel, kik a rendes vasárnapi hangulatban, meglehetősen zajlaltak. Az egyik asztalnál ült a fővárosi közönség előtt még a tavalyi Solymosi-féle „magyar dalcsarnok”-ból s az „Orpheum”-ból jól ismert Taciano-család és néhány katonatiszt, kik a két idősebb Taciano-nővért mulattatták. Éjfél után 2 óra már elmúlt, mikor a tisztok egyike, Schneeweisz Arthur, 4-ik tüzérezredbeli hadnagy elővette revolverét s azzal időföltésből játszani kezdett. A legfiatalabb Taciano-nővér, a 8 éves Róza, egy igen kedves, szeretetreméltó gyermek, ki zsege kora daczára a „Magyar dalcsarnok” közönségének kedvence volt, gyermekies kíváncsisággal hajlott a revolver fölé. E pillanatban dörrenés ráta meg a terem sűrű levegőjét, s a kis Róza szíven találva, vértől borítva került el a padlón. Mielőtt a közönség e borzasztó jelenet által okozott dermetségből magához térhetett volna, egy másik lövés dörögött el, s a hadnagy is holtan hanyatlott le székeréről. Kétségbeesve a végzetes véletlen miatt, szájába lött s rögtön meghalt. A leány nyolcz percenyi kínlódás után szenvedett ki az egyik billard-asztalon. A borzasztó esetről a rendőrség rögtön értesítették, s Berczy kapitány egy őrökkel a helyszínen megjelenván, a közönséget eltávolította, s a tényállást a szülők és a két nővér kétségbeesett siránkozása közt vette föl. Az eset híre nagy közönséget esalt a kávéház környékére, hol a holttestek még hajnali 3 órakor is az asztalon feküdtek.

— **Együtt haltak.** A tabáni „Propeller” vendéglőben szombat éjjel mint a jelek mutatják életuntagságból, két férfi és egy nő, közös megállapodás folytán vetették végett életüknek. Szombat este jöttek a szállodába és mindhármán egy szobában vettek lakást. Reggel a szállodaszemélyzet rosszat sejtve, feltörte az ajtót és mind a három vendéget szívők tájékán átlőve, a szoba közepén egymás mellett halva találták. Ugy látszik, hogy előbb az idősebb férfi a nő: agyonlőtte, aztán ő és a másik férfi lettek öngyilkosok. Egy forgópisztolyt találtak a helyszínen. Négy levelet hagytak hátra, melyekből az öngyilkosok neve és foglalkozása kitűnik. Az öngyilkosok szül. Asztalos Julianna, rákoscsabai születésű, 22—25 éves kávéházi pénztárnoknő, a ki mint ilyen, legutóbb az Andrássy-ut 36. sz. alatt levő Esső-féle kávéházban volt alkalmazva. Az idősebb férfi, Makó Lajos, magyarországi születésű, 36 éves, aó iparművészeti muzeumi szolga s a fiatalabb, Wagner József, gyapjú-fűzési (Vasmegeye) 18 éves, nőlen pincér (Andrássy-ut 50. sz.).

— **A korcamai Lear.** Tragikusom jelenetnek voltak tanúi szombaton este a Józsefváros egyik korcamájának vendégei. A helyiség egyik állandó vendége, ki imponáns kör-szakállán kívül arról volt nevezetes hogy nap-nap után asztaltársasága kétségbeesése közepette szavalta el az önképzőkörök egy-egy „mudarját”, azzal lepte meg ismerőit, hogy csupaszra borított állal jelent meg közülük s Lear király szerepéből darált el egy pár részlet borborsai gesztusokkal. A megdöbbent társaság csakhamar észrevette, hogy a szerencsétlen deklamátor szavaló dühe elérte azt

öt percig tartó összefüggéstelen társalgás után.

„Oh, miss Zina, hisz esik!” szolt a nevelőnő.

„Annál jobb! Legalább ha valami történi, az eső eloltja a tüzet”, válaszolt a gonosz leány.

Borzadály rázkódtatta meg a növendék-re sandán néző angol nő vállait.

„Esernyőket visztunk! Esernyővel sétálni igen mulatságos, nemde, hercegz?”

Előkelő hölgyeknek, a kik az esernyőt az urnójét rossz időben a kocsiig kísérő lakáj fülgetekének tekintik, az esernyő persze hogy mulatságos; de azoknak, a kiknek naponta kell használniuk, aligha találunk rajta valami élvezetesezt: Zina természetesen azok közé tartozott, a kik az esernyőt csupán saját élvezetükre veszik kezükbe.

A három sétáló az előszobába ment; egy inas három esernyőt nyitott ki és mind-egyik kezébe vette a magát; így felszerelve indultak neki az esőtől felkózt utakon kép-zódott pocolyoknak. Az élénk és vidám Zina óriási esernyőjével mindig a hercegebe ut-között és kaczagott, mint egy kobold. Miss Junior, a ki az eső elleni szerszám kezelésében nagyobb ügyességgel bírt, vigyázva és lassan haladt előre, félén, hogy strucclábat kíváncsi szemek elől elföldő szoknyáját össze-görzöze.

Zina kis távo'ságban állva maradt, meg-győződve, hogy nevelőnője miként válgatja a száraz helyeket, hogy lábujjhegyeit azokra illesse.

„Még valaki hiányzik!” kiáltott föl Zina; „a társaság nem teljes. Miss Junior, holtig fogom nagyságolni és minden birtokomba ker-ulhető gyufát az ön ártatlan kezébe fogok tenni, ön egy angyal lesz, olyan angyal, mi-lőt a költők festenek, ha fivéremet elhívja. Mondja meg Wachtel urnak, hogy fivérem-mel akarok lünni. De különösen szívére kösse, hogy esernyőt hozzon magával.

Habár Miss Junior egy angyalhoz, még egy angol angyalhoz is igen kevéssé hason-lított, még is lábujjhegyen visszatért, hogy a kis semmirevalót elhozza.

Wachtel ur egy alvből, min természeté-nél fogva mindig hajlanó volt „növendékét elbocsátani. Dimitrij egy feltűzött esernyőt nyitított föl, de valamennyit kicsinek találta; végre egy nagy gömbökhöz hasonló durva vá-szon esernyőt választott ki. Követte miss Juniort és ennek szögletes járást oly talá-lóan majmolta, hogy Zina, mikor megpillan-

a stádiumot, a hol az őrdjögés kezdődik. Ez a sejtelen szomorú valóságga vált, a meny-nyben a szerencsétlen fiatal ember, ki ma a nemzeti színház udvarán is botrányt okozott, a már a megfigyelő osztályban hirdeti nagy szóval, hogy „lesz még a magyar színműv-ezetnek egy valóban hívatott apostola.” A szerencsétlen megtebebulultat Balázs Ferenc-nek hívják, kinek még nemrégiben papirke-reskedése volt a kigyó-utczában s az őt ért csapások folytán a mult hóban csodót mon-dott. Szerencsétlen so sa zavarta meg elméjét.

— **Szerencse, hogy meghalt.** Beszter-czebanjáról írják a következő esetet: Egy idevaló uraság kocsiisa részeg fővel czivakodni kezdett a minap feleségével, a ki színtén ká-talált felönteni a garatra. Az ittas asz-szonyonak meg nem válogatott szavai nagy haragra lobbantották a férjét, a ki egy ke-zébe került löcsdarabbal úgy vágta föbe, hogy nem sokára meghalt. A gyilkost nyom-ban letartóztatták s a mikor kijózanodott, val-lalóra fogták nagy büne miatt. A gonosz ember nem mutatott semmi megbánást, sőt azt mondta: „Szerencse, hogy meghalt, mert különben megint főbe kollntottam volna. A meggyilkolt asszony két kis árvt hagyott hátra.

— **Rövid hírek.** Bende Imre apát-kanonok és orsz. képviselő kinevezése beszter-czebanjáról püspökké, hir szerint, már megtér-tént s a hivatalos lap már legközelebb közli a királyi leiratot. — Baró Kemény János képviselőházi alelnök kedélyes levélben tudatta, hogy van ugyan egy kis baja, mely azonban csak fájdalmas, de éppen nem veszélyes; rövid idő múlva Budapestre lesz. — Gróf Zichy Jenő hosszabb utat készül tenni a Balkán-félszigeten, az ottani viszonyok tüzetes tanul-mányozása végett. — Maros-Torda me-gye helygyei holnapután tartanak Marosvársz helyi gyűlést, hogy a közművelődési egyeslet női választmányát megalkassák: gróf Teleki Gé-záné urnó áll a mozgalom élén. — Rikta es-t történt Duna-Szekesön: a görög keleti szerbek kérvényt intéztek a tanfelügyelőhöz, intézkedjék, hogy iskolákban a magyar nyelv sikeresen tanítsassék, mert a mostani tanító ép-en semmit sem tud magyarul.

A nagy világ.

— **Gyöngéd császárné.** Berlinből írják: A német császárnének minden reggel, „amint szemeit fölnyitja, az az első kérdése: „Hogy van Vilmos?” Az uralkodóné környezetének gondoskodnia kell, hogy pontos bulletint ad-hasson a császár hogylétéről. Néhány nap-előtt Dönhoff grófnő elmondta az uralkodónak neje e szeretetteljes érdeklődését. Láthatólag meghatva, a császár egy kis komédiát gon-dolt ki, melynek részesei szigorú hallgatásra voltak kötelezve. Amint Augustza császárné néhány nap előtt valmivel később ébredt föl a szokottnál, és mint rendesen kérdezte: „Hogy van Vilmos?” az úgy függönyei möglt e vá-lasz hangzott: „Vilmos éppen nincs jól: az ő kedves Augustája hétélvőre lett, ágyban fek-szik, a helyett, hogy vele együtt reggeliznék.” A császárné meglepetve emelkedett föl s maga előtt látta férjét, ki azért jött neje háló-szobájába, hogy kérésére személyesen fe-ljeljen.

— **Megrabolt grófnő.** Nákó grófnő, kinek Schwarza mellett vannak birtokai, a napokban kocsián Becsujhelyből hazafel: baj-tatott; birtoka közelebeben iszállt a kocsirol, hogy az ut hátralevő részét gyalog tegye meg. Utközben egy 20 éves suhanec alamsznát kö-rnyörögtt tőle, mire a grófnő előhúta tárczá-ját s egy forintot adott a kéregetőnek. A suhanec észrevette, hogy a tárczában több pénz is van, elkapta azt, a grófnét az utszéli árokba lökte s az erszényével együtt eltűnt. Nyomozzák.

totta, már messziről nevetett. Egyebíránt egyedülletük rövid ideje alatt a herceggel komoly dolgokról beszéltek és szemei nedve-sek voltak.

„Elment?” kérde Sürov.

„Igen, még nagyon beteg, gyengén, ájultan.”

„Ajultan? Hogy birt oly messzire menni?”

„Mondtam önnek, hogy vinni fogom?”

válaszolt Zina naiv büszkeséggel.

A herceg oly pillantást vetett rá, mely előtt lesütötte szemeit.

„Es anyja?” kérde pillanatnyi halgatás után.

„Oh, már azt hittem, hogy megátkoz! Az egész háznap jelenlétében megtagadtam!”

Habár egyedül voltak, de a herceg még sem merte ezen minden oldalról nyílt helyen kezét megfogni.

„Miként sikerült őt kihozni?”

„Meggyújtottam a papját! Vigyázzon her-cegz, én veszedelmes vagyok!”

A fiatal leány szellemfől és hamisságtól villogó szemeivel rá nézett.

„Veszedelmes?” ismétlé a hercegz hal-kan; „mondjuk hősies!” Zina lesütötte sze-meit.

„Hősies! még pedig annyira, hogy az ember sohasem képes eléggé csodálni, soha... eléggé szeretni”, tette hozzá még halkabb hangon.

Hallgattak. Zina érezte, hogy szíve, ha-sonlóan a nap sugaraitól ért virágkehelyhez, megnyílik: arczenése megéledt.

„Unokanővérem, egyetlen barátom... az ön segélyével megmenekült. Ezért köszö-netet mondom...”

E pillanatban jelent meg Dimitrij a fa-sor végén.

„Nézze csak fivéremet”, mondá és ismét elkezdett hóbortosan nevetni: a hercegz vele nevetett, habár a helyzet komoly, nagyon ko-moly volt, de a flu művészi carriaturájának megpi-lantásánál ő sem birta k-molygást meg-görizni. Dimitrij egy pár ugrással mellet-tük volt. Zina kivette kezéből az esernyőt és oda tolta a hercegznek.

„Ölje meg őt! egy fiatal hős.”

A hercegz az egészen összeszűrt hóst fölemelte és miután összeeszkolta, ismét le-tette a földre.

„Nővérem a valódi hős”, válaszolt Di-mitrij, „ez én nagy nővérem! Nem fél sem-mitől, szeretnek hozzá hasonló lenni!”

(Folyt. köv.)

— **A három számú patiens.** Pénteken délelőtt a bécsi kórházba B. tanár előadó ter-mében, kinek előadásai régtől fogva nagy lá-gotartottságban részesülnek, hordágyon egy beteget vittek. A beteg nagymérvű delirium-ban szenved, szemei be vannak csukva s feje folyton forog a vánsokon. A tanár az ágyhoz lép, hogy a diagnózist megkezdje. A terem-ben, mely színlígt telve van hallgatókkal, néma esend áll be. B. tanár néhány kérdést intéz a beteghez, hogy meggyőződjék, van-e deliriumában is némi „józanági tüne-tek”. A beteg azonban valamennyi hozzá in-tézett kérdésre egy és ugyanazt válaszolta: folyvást csak három számot emleget egy-forma sorrendben. Ugyanabban a pillanat-ban az összes hallgatóság elővére az írónt s lazás pontossággal jegyzé fel a há-mor számot. S mintha csak a három számban valami jóslat rejlenék, mely az ösz-szes jelenlővőknek áldást és szerencsét hozna, szájról-szájra adják, a szolgák és ápolónők is csakhamar hírtl kapták, szóval a deliriumos beteg három száma, ki még mindig ugyan-abban a sorrendben sorolta fel azokat, az egész teremben s a szomszédos betegszobák-ban olyan lutri-mánort idézett elő, hogy nem volt senki, a ki a tanár előadását a kellő nyugodtsággal és figyelemmel hallgatta volna végig. Delután az akadémia negyedé-ben a lotogyűjtődék valóságos ostrom alá kerültek. Acsulap fia csoportokban zárando-koltak a lotogyűjtődének nevezett „számvá-sár” a három számot megteendő. Miután a hó másodikika volt csak, elképzelhető, hogy a deákok tételei csinos összegekre rugnak. Ha már most a három szám a legközelebbi húzásra csakugyan nyerne, akkor a pénzügy-minisztérium a betegnek szép közönnel tartoznék, a kit most az egész kórházban csak úgy emlegetnek, hogy: „a három számú pacies.”

— **Színházgének statisztika.** A ring-színház catastrophája óta ötödik évi jelenté-sét adta ki most Gilardone Ferencz, hage-naui mernök, a „Német Tűzoltókölöny” szerkesztője. Ezuttal az 1885. év december-havától máig terjedő időszakban történt szín-házgénekről és a színházak tűbiztonságát illetőleg létrejött legújabb javításokról és in-tézkedésekről referál. A fenti időben történt (t. i. 1886-ban) az alábbi történetek fordul-tak elő: 1885. december 7-én leégett a moszkvai német színház. A nézőtér porrá égett, míg a színpad és foyer teljes épisé-gébe maradt meg, 1886. jan. 2-án Weithe színház, Detroitban (Észak-Amerika Michi-gan államában) porrá égett. Március 12-én a lembergi városi színház gyuladt ki. A lángok delután 2 órakor a padlást borították el, de sikerült a tüzet — a legtrikább es-tek egyike — e helyre localisálni. A színpad tel-jesen sértetlen maradt. Május 5-én a derby-i színház lón teljesen a lángok martaléka, mely csak ez év március 25-én nyílt meg. A tűz közvetlen oka a színpad mögött történt légszuszobbanás volt. A színházi „személyzet közül egy az öltözőszobában megfulladt, míg két munkást az összeomló gerendázat ütött agyon. Május 15-én a bochumi ugynevezett régi színház volt a legnagyobb mértékben tűzveszélynek kitéve; a lángok azonban csak a földszinti vendéglő helyiséget hamvaszto-rák el s azért ez az eset nem is sorozható a színházgének közé. Julius 29-én a Tinner-villy-i (hátsó indiai város 25,000-nyi lakos-sággal) színház földig égett. E színház igen könnyű műv épület volt és elham-vadásánál 200 (mások szerint 70) ben-szültöt lelte halálát a lángok között. Le-égett továbbá a ravennai Teatro del flodra-matici. A tűz a színház egyik magánhaszná-latban állott helyiségében ütött ki, a mely a tűz kiütése idejében csukva volt. Egy ép-benn tartózkodó asszonynak csak mezezenese-dőlt holttestere akadhatott. Ezenkívül még két — a madridi és orleansville-i (Algírban) — színház égett le, e tüzesetekről azonban hiányoznak a részletesebb adatok s minden valószínűség szerint csak kisebb mérvű kárt okozhattak. Ezerint tehát egészben réve-tényleg csak 6 színház égett le a tinner-villy-i színházat is beleszámítva, amár ezt nem le-hetne tulajdonképp modern épületszámba venni. Az Algírban leégett színház is alighanem csak primitív fabódé lehetett. A ringszínházi catastrophá ideje óta, a színházi cata-strophák tekintve, ez a legkedvezőbb év, legkedvezőbb különösen az áldozatul esett emberélet tekintetében. Ha ugyanis az Európához nem tartozó tinner-villy-i esetet nem számítjuk, 1885-ben 8, 1884-ben 10, 1883-ban 22 és 1882-ben 25 színházgének történt. A színházgénekkel természetesen szor-os nexusban vannak a circusegések is. A circusok közül teljesen leégett: April 1-én Mainzban Baese majom- és elefántszínháza; 34 idomított állat veszett oda, azokivól a lövőgyakorlatokra szánt szomszédos bódé is elhamvadt; május 22-én Wilmában a Ferroni circusa; augusztus 7-én Budapestben Franklow repülő circusa; a tűz a deszkából könnyű-műven összeállított istállóban ütött ki és 10 ér-tékes ló égett oda.

— **Elkönyvetélt templom.** Furcsa ár-verés volt legközelebb Hütteldorf alsó-ausztriai helységben. Megütötték a dobot a község temploma fölött és elárverelték az Isten házá-t. 1608 frt volt a kikiáltási ár a templomért. A felszerelésért pedig, orgonát, templomszék-eket, minden beleszámítva 519 frt, csak öt hüttel-dorfi polgár vett részt az árverésen és meg-vette az egészet 2660 frtért. A furcsa dolog magyarázata az, hogy ut templomot építettek Hütteldorfbán, s a régi az, a melyet elárve-reztek, miután egyházi rendeltetésétől a szo-kások szertartásokkal megfosztották. De van a dologban mégis valami, a mit nem lehet megmagyarázni, az t. i. hogy ez a templom egyházi régiség volt, a 14-ik századból való, benne több, sokat érő tárgyság, s a felsőb-ség mégis megengedte, hogy kőtaratyére kerüljön.

— **Rövid hírek.** Liszt emléké-re emlékünneplést rendeztek a napokban Szentpé-tervártt is s a műsor kizárólag a mester mű-veiből volt összeállítva. — A franciaia aca-démia elnök L. Léon Say e hó 16-án foglalja el helyét s nemcsak elődjéről, About Edmondról, hanem Sandaúrol is kell dícsesze-det mondania: 1850 óta most először lesz ilyen

kettős dícseszed. — A himlőoltás a hadseregben, Rudolf trónörökös erlyes szűzété-sére, már teljesen keresztül vitetett s a tényle-ges szolgálatban levő összes legénység be van oltva. — Egy bécsi mernök, Pfaff Emil, mintegy negyvenezer forint sikasztása után megcsúszott. — Moszkvában elfog-tak három fiatal főurat, kik hamisított utalvá-nyok alapján egy ottani banktól 75,000 rubelt csaltak ki.

S Z I N H Á Z.

„A vörös sipka.”

Vasárnap Szomló né asszonyt ünnepe-lték az aradi színházban, a ki felülmulhatlan kedvességgel, elvességgel és tősgyökere-s magyarsággal ábrázolta Juczikát Vidor Vörös sipkájában. A második felvonásbeli magánje-lelése, midőn a párnából rögtönzött babut bevezeteti s fel s alá járva, ringatja karján, vá-lóságos gyöngye volt a hamisítatlan naivságnak és kedélyességnek. Színpad és nézőtér verő-fényben úszott, s minden kéz megmozdult, hogy megtapsolja a művésznőt, ki ma öma-gát látszott felülmulni.

A főbb szerepek Makó (Ambrus Ist-ván), Sárdy (János), Kiss Mihály ur (Széll Matyi), s Krecsányiné (Teréz), Siposné asszony (Örzsé) és Závó-d-szky k. a. (Anikó) kezében voltak.

A ház megtelt.

— **Peterdy Sándor jutalomjátéka** elő-reláthatólag nagy közönséget fog vonzani holnap szerdán a színházba. Peterdy ur ked-vence az intelligens közönségnek és méltán. Szerencse nem jár ugyan gynevezett zajos sikerek feltűnéseivel, de e fiatal színész ne-mes becsülgya — melynek annyiszor adta már tanulett — maradóan emlékt alakítá-sokkal tette Peterdyt emlegetetté a közönség előtt. Maga a színrekerülő darab „Narciss,” annyira regen nem volt már az aradi színpa-don szerepeve, hogy a holnap előadása csak-nem az újdonság ingerével fog birni. Kü-lönben is a benne nyilvánuló szellem és a frappans jelenetek hatásos volta oly vonzóvá teszik „Narciss”-t, hogy egész kis tumultus fog támadni az előadás estéjén a színházban.

Es ez annyiaval is inkább helyén lesz, mert Peterdy Sándorban egy komoly törekvésű fiatal színész fog a holnap jutalomjáték al-kalmával buzditni a közönség előre.

Irodalom és művészet.

— **A képzőművészeti társulat jubiláris közgyűlése.** Az orsz. magyar képzőművészeti társulat fennállásának 25-ik év-fordulója alkalmából vasárnap délelőtt 10 órakor gr. Károlyi Tibor elnöklete alatt, a műcsarnok nagytermében, a tagok élénk részvétele mellett, rendkívüli közgyű-lést tartott. A többek közt ott voltak: Har-kányi Frigyes és Barabás Miklós alelnökök, Keleti Gusztáv igazgató, gróf Tisza Lajos, Szilágy József koronaőr, Tóth Lőrincz, Ber-zevicz Albert államtitkár, Gerlóczy Károly alpolgármester, Kovács Mihály, Weisz B. F., Molnár József, Brodsky Sándor, dr. Takács Lajos, Lechner Lajos, Mészöly Géza, Agg-házy Gyula, Zichy Antal, Benkó Kálmán, Mo-relli Gusztáv, Grótschel Imre s még többen a művészek és műpártolók közül.

A napirend megkezdése előtt gr. Károlyi Tibor elnök mélyen meghatva közölte Ipolyi Arnold nagyváradi püspök halálának szomorú híré s meleghang, a közgyűlés által mely megilletéssel hallgatott későbbben tolmá-esolta a veszteséget és fájdalmat, mely a tár-sulat s a magyar művészetet a tudós főpap halálával érte. A kiváló főpap, ugy mond, éle-tében közel állt a társulathoz, melynek több év-n át lángvüzgalmu és felejtethetlen nagy érdemű elnöke volt. A társulat benne a ma-gyar művészetnek hőlelkű apostolát tisztelte. Ő az élő és írott szóak mestere, a művészeti szépek minden formájában ismerője, becse-lője, de ennél is több, mert egyuttal bőkezű és áldozatkész pártfogója volt. Hosszu és szak-datulat munkásságának számos közhasznu, áldados eredményét birta felmutatni. — E sikerek tekintélyes része a társulatnak s a társulat által képviselt hazai művészetnek javára esett. A kiváló férfiú alakja nagyobb és a hazai művészet körül szerzett érdemei számosságabb, semhogy azokat a veszteség első fájdalmas benyomása alatt tüzetesen és kime-ritően méltányolhatnák, tehát a közgyűlés a gróf indítványára elhatározta:

Keleti Gusztáv igazgató, a g-házy Gyula igazgatósági tag, és Telepy Károly műtárnok által küldöttégek képi-selteti magát elhalálozott volt elnökének vég-üstességtételével s koszorút küld ravatalára. Emlébeszédet örököti meg a társulat és a hazai művészet körül szerzett érdemeit, mely emlékbeszédet a társulat jövő márc-zius havi rendes közgyűlésén olvassák fel és nyomtatásban is közzé teszik. Az emléke-szed megírására Keleti Gusztáv igazgatót kér-tek fel. Végül résztvételről intéz a nagyvá-radi káptalanhoz.

Ezután dr. Szmeccsányi Miklós titkár felolvasta a társulat történetének rövid vázlatát, ugyanazokat az adatokat tartalmazza, mint a jubiláris kiállítás megnyitása alkalmából közölt tárczánk. A történelmi vissza-te-kintéshez részletes számadat, és kimutatások vannak fűzve, melyek a társulat 25 évi mű-ködését érdekesen illusztrálják. Előszörök az egyeslet tiszteleti tagjai, eddigi elnökei, alelnö-kei, igazgatói és titkárai. A társulatnak 42 oly tagja van, kik keletkezésétől fogva azok. A névsorban gr. Andrássy Gyula, örv. gr. Batthyány Lajosné, gr. Zichy Jenő, Perlay Kálmán, Szegecs és Debrecen városok, Than Mór, Ybl Miklós, Csepessányi-Szemere Erzsé-bet, Ormos Zsigmond, gr. Kágyevich Béla főispánok, Telepy Károly, gr. Berchtold Rik-hárd, Lipthay Kornél, Lotz Károly, Szentkí-rályi Albert sat. neveivel találkozzunk.

A társulat kiállításain eddig 20 művész 30 művel hétféle pályázaton nyert 16 díjat.

A társulat javára tett alapítványok összege 203,600 frt. az alapító tagoktól befolyt 49,600 frt, összesen tehát 253,200 frt. egyeb adomá-nyokból 40,370 frt 47 kr. jutott. Örvendetes adatok szolgálnak a művásárlásra néve. A társulat eddig hat hazai festményt vásárolt 14,807 frt 50 kr-ért a nemzeti muzeum szá-mára s kiállításiból a kormány 41 külföldi festményt gyarapít a muzeum képtárárt 40,355 frt 50 kron. A társulati tagok közti sorsolásra 43,591 forintot vettek tárgyakat s a vásárlások összege 265,549 frt 81 krt tett. A társulati tagok száma 2237 (1861-ben 154), kik 18,995 frt tagsági díjat fizetnek (1861-ben 1160 forint). Az eddigi műtárlatok bevétele mintegy 125,000 frt. kiadás 120,000 frt volt. Műlapokat eddig 80-át kaptak a tagok.

A napirend második tárgya, a társulat állandó alkalmazottai nyugdíjgyényeire vonat-kozó választmányi javaslat volt. A dr. Takács Lajos, a társulat joggyűri bizottságának előadója által, hosszabb indokolás mellett előterjesztett indítvány szerint ama társulati közegek, (tisztviselők és szolgák nyugdíjazására megállapított elvek alapján megalkossa a 1887. január 1-jétől kezdve, a jelenleg már illyek alkalmazottakra visszaható erővel életbe léptesse.

Végül az év évi pályázatok eredményét hirdették ki a pályabírók jegyzőkönyvei és az aranyérmekre vonatkozó miniszteri le-irat alapján.

A pályanyertes művek szerzői közül csu-pán Bihari Sándor a 600 forintos első mű-vési díj nyertese és Paczka Ferencz a 400 forintos díj nyertese voltak jelen, kiknek a díjakat Károlyi gróf rövid beszéd kísé-retében, a tagok éljenzése között, át is nyújtotta.

Ezután gróf Károlyi a jubilaris köz-gyűlést élénk éljenzések között berekesztette.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— **A magyar vasúti kútélék-díjszabás** II. része VII. füzetének 24. oldalán az ig-lőcsé-salgótarjáni viszonylatban foglalt közönsé-ges gyorsár-díjtél 363/4 krról 463/4 krra helyesbítendő Budapest, 1886. december hó 2-án. A z i g a z g a t ó s á g.

S z e s z ű l e t.

(Deczember 6.)

(R.) Készárú nagyban 26.—26.25, ki-csinyben 26.75 hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatözsde.

(Deczember 6.)

10000 mm. forgalom, teljes árakkal. Ta-vaszi buza 9.03—9.04, uj tengeri 6.13—6.14, uj buza 8.71—8.73, tavaszi zab 6.48—6.49.

Budapest, deczember 6. (Az „A r a d i K ö z l ö n y” eredeti távirata.) Az esti tözsde zárlati árfolyamai: Magyar aranyjára-dék 105.50, magyar papírjára-dék 94.70, ma-gyar hitelbank 309.—, osztrák hitelbank 200.— London 126.20, Páris 49.80—.

IDEGENEK NEVSORA.

(Deczember 6.)

Fehérkereszt-szálló. Gróf Fay Kun J. birtokos, Jajda-Hunyad, Konkoly L. birt. T-Sz-Péter, Vecsey J. huszár hadnagy, Fehértemplom, Dr. Uj József, ügyvéd, Szegecs Hirsch, Jászán, divatárúsné, Szathmar, Schultert E. magánzó, Szászváros, Waage F. gyáros, Beas Fischer N. Schön M., Bloch Gy., Klein S., Ellich M. utazók, Beas, Schwarz J., Beer M. Wert-heimer B., Kohn S. Rózsahegy J., Steiner M. utazók, Bpest, Brieser M., Ziffer J., Goldstein Zs., Hammer B., Zimmer K., Hirsch M. utazók, Beas.

Tücherer-szálló. Auszlander N., birt. Pécska, Rubina Agoston, keresk., Bpest, Zweiter Samuel, ke-resekodó, Beas.

Nádor-szálló. Dr. Vessa György, orvos, Székud-var, Rápolythi Károlyné, hivatalnok neje, Pankota, Brágy Adolf, keresk., Kolozsvár, Radovits Nika, keresk., Kikinda, Beer J., keresk., Bécs, Kubik Márton pen-zügőr, Beel.

Aranykúcs-szálló. Agrina Szilárd, gyógyász, B-Gyula, Fichler P. magánzó, Szegecs, Scherer Ede, bértő, N-Halmagy, Weisz Adolf, Ungár W., ékzeré-sző, Bpest.

Aranyoroszlán-szálló. Temesváry Pál, bértő, Kunagota, Újházi János, magánzó, Schweicz.

Arad városi színház.

Folyó sz. 67. 3. kislelet. 12. szám.

Kedd, 1886. deczemberhó 7-én:

A KÖNYVTÁRNOK,

vagy:

BUDAPESTI TŐZSDE.

December 4.

Pénz		Ar	Pénz		u	Pénz		Ar	Záloglevelek.		Pénz	Ar
M. kir. aranyjár. adóment. 4%.	105 25	105 55	Magy. z. bank részvény-társaság	297 80	298	Pesti közúti vaspálya	476	478	M. földhitelint. papírárték 5%	101 25	101 75	
" " papíráradék adóment. 5%	94 30	94 60	Oszt. hitelintézet	890	895	Pesti közúti vasp. élvezet jegyek	280	285	" " " 4 1/2%	95 25	100	
M. vasúti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%	152 50	153	Oszt. magyar bank	153	153	Budapesti III. ker. takarékp.	99	100	" " " 4%	93 50	94	
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	1 250	153	L. y. iparbank	675	678	Országos központi	505	510	" " arany v. ezüst 5%	127 50	128	
M 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	99 75	100 25	Pest. keresk. bank	208	208	Pesti hazai első	7975	8000	" jelzálogbank . . . 5 1/2%	102 50	103	
M. 1873. kel. ár. v. ezb. (els.) adóment. 5%	127	127 50	Bécsi bizt. társulat	210	220	Egyesült Budapest fővárosi takp.	475	475	" " " 5%	101	101 50	
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	118	118 50	Bécsi élet- és jár. bizt. társ.	315	3170	Magyar ált. takarékp. részvény	92	93	Kisbirt. "ors. földh.-int. 5 1/2%	102	102 25	
M. kir. nyereség-kölcsön 100 frt	125 50	126 50	Első magy. általános bizt. társ.	72 25	73	Alagut	150	151	Oszt. magyar bank o. 6. 5 1/2%	100 60	101	
50 frt drbja	125	126	Fonciere pesti bizt. társ.	203 25	204	Általános waggon kölcs. társaság	77	78	" " " 4 1/2%	101 60	101 90	
M. k. földtm. kötvények 4%	124	124 50	Magyar-francia bizt. társ.	855	870	" Franklin"-társulat	218	220	" " " 4%	98 50	98 70	
M. k. földtm. kötvények 5%	104 50	105 50	Pannonia vissz. társ.	472	480	Ganz és társ. vasú. és gépgyár	825	825	Pesti keresked. bank 6%	102	102 50	
" " " 1867. zárad. 5%	104 50	105 50	Concordia malom	1015	1025	Gschwindt-féle szeszgyár	370	375	" " " 5 1/2%	101 50	102	
M. k. földtm. kötvények emezési 5%	104 50	105 50	Első budapesti malom	223	225	Gyapj. és biz. I. magyar	258	260	" " " 5%	101	101 50	
" " " 1867. zárad. 5%	104 50	105 50	Erzsébet malom	58	595	Keresked. épülete	580	580	Albina tak. és hitelint. 6%	101	102	
M. k. földtm. kötvények horvát-orsz. 5%	105	106	Hengermalom	283	285	Könyvnyomda "Atheneum"	1190	1140	Elsőbbbségek.			
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%	104 50	105 50	Luiza malom	380	385	Pesti	259 50	260	Budapesti láncz hid . . . 5%	108	106 50	
" " " 1867. zárad. 5%	104 50	105 50	Molnárak és sütők malma	750	780	Köszénb. és téglagy. (Drasche)	75 50	76	Lloyd- és tőzde-épület . . . 5%	99 50	100	
M. k. földtm. kötvények horvát-orsz. 5%	105	106	Pannonia malom	200	215	Nemzetközi waggon-kölcsön-részvényszerűség	97	97 50	M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	9 60	10	
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%	104 50	105 50	Viktoria malom	189 25	190	Pesti építő-társaság	153	154	Oszt. magyar vörös-kereszt-egylet . .	14 50	15	
" " " 1867. zárad. 5%	104 50	105 50	"Adria" m. tengeri hajóz. részv. t.	182	183	Rimamurány-salgótarj. vas. rvt.	175 50	176 50	Pénznemek.			
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%	93	99	Általános fű. és sz. 5%	106	107	Salgótarján közszénb.	900	910	Cs.-kir. arany (vert)	5 93	5 97	
" " " 1867. zárad. 5%	98	99	Bátaszék domb-zákány vasút 5%	173	173 50	Schlick-féle vasú. és gépgyár	310	310	Cs.-kir. arany (kör)	5 88	5 92	
Szülődésmalom kötv. (100 frt) 5%	98 75	99 50	Déli vasút 5%	186 25	187	Schlick-féle vasú. és gépgyár II. kib.	165	170	Oszt. magyar 8 frtos arany	9 96	9 98	
Pest városi kölcsöne 1870. évből 6%	106	106 50	Északkeleti vasút 5%	151 50	152	Serfőző első magyar	105	106	20 frankos arany	9 96	9 98	
1871. évből 6%	109	109 50	Erdélyi vasút 5%	176 50	177	Sóskuti kőbánya	190	192	Oszt. magyar ezüst	—	—	
Budapesti fű. 1880. kölcsöne 6%	100 50	101	Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%	171 50	172 50	Szódium- és csontlisztgyár	370	272	Oszt. és magyar arany	—	—	
Budapesti bankgy. részvény.	101	104 50	Kassa-oderbergi vasút 4%	248 50	249	Szálloda-részvénytársaság	104 75	105 25	Ném-et birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61 85	61 95	
Magy. ált. hitelbank	307	307 50	Magyar galicizai vasút 3%	251	252	Tégl. és mészkőutó utlak	—	—	Ném. bankp. 100 német. bir. márkáért	61 85	62	
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elismv.	144 50	145	Oszt. államvasút 3%	375	377	Török dohányrészvény	—	—	Amsterdam 100 hollandi frtért	104 10	104 30	
Magy. lez. és pénzváltó	104 60	104 80	Pécs-barcsi vasút 3%	—	—	Gőztéglagyár kőbányai szel. nélk.	—	—	Páris 100 frankért	49 75	49 85	
			Tisza-vidéki vasút 3%	—	—	M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.	—	—	Svájci pénzpiacon 100 frankér.	49 70	49 80	
			Oszt. dunagőzhajózási társ. 3%	—	—		—	—	London 10 font sterlingért	126 25	126 55	

Pénz	Ar	Pénz	Ar
M. földhitelint. papírtérték 5%.	101 25	101 75	
„ „ „ 4 1/2 %.	95 25	100	
„ „ „ 4 %.	93 50	94	
„ „ „ arany v. ezüst 5%.	127 50	128	
„ „ „ jelzálogbank 5%.	102 50	103	
Kisbirt. orsz. földh. int. 5 1/2 %.	101	101 50	
Oszt. magyar bank o. é. 5 1/2 %.	102	102 25	
„ „ „ 4 1/2 %.	100 60	101	
„ „ „ 4 %.	101 60	101 90	
Pesti keresked. bank 6%.	98 50	98 70	
„ „ „ 5 1/2 %.	102	102 50	
„ „ „ 5 %.	101 50	102	
Albina tak. és hitelint. 6%.	101	101 50	
	101	102	
Elsőbbeségek.			
Budapesti lánczhíd 5%.	106	106 50	
Lloyd- és tőzsde-épület 5%.	99 50	100	
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt soraj.	9 60	10	
Oszt. vörös-kereszt-egylet	14 50	15	
Pénzszemek.			
Cs.-kir. arany (vert)	5 93	5 97	
Cs.-kir. arany (kör)	5 88	5 92	
Oszt. magyar 8 frtos arany	9 98	9 98	
20 frankos arany	9 96	9 98	
Oszt. és magyar ezüst	—	—	
Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61 85	61 95	
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	61 85	62	
Amsterdam 100 hollandi frtért	104 10	104 30	
Páris 100 frankért	49 75	49 85	
Svájci pénzpiacon 100 frankért	49 70	49 80	
London 10 font sterlingért	126 2	126 55	

Wallfisch Armin bank- és váltó-üzlete Aradon.

Magyar
nyeremény-kölcsön igérvények,
huzása 1886. december 15-én.
Főnyeremények: 120,000; 12,000 és 5000 forint.
Ára 3 frt 50 kr. bélyeggel együtt.

Helyi papírok vétele és eladása.
Előlegek értékpapírokra és sorsjegyekre
a legjutányosabb feltételek mellett.
Kihuzott sorsjegyek és kötvények
beváltása és leszámítolása.
Idegen bankjegyek, szelvények, arany és ezüst pénzbe beváltása.

3%-os oszt. földhitelintézet
záloglevél-sorsjegy-igérvények,
huzása 1886. évi december 15-én.
Főnyeremény: 50,000 forint,
ára 1 és fél frt bélyeggel együtt.

Videki megrendelések pontosan teljesítettek.

716—13

7304—886.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. törvényszék mint tklkvi hatóság közhírré teszi, hogy László István aradi lakos végrehajtónak Styef Todoruczt kovaszinczi lakos végrehajtást szenvedő elleni 320 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. tvszék területén lévő és a kovaszinczi 730. sz. tjkvbe A. I. 1—7+1. alatt felvett 746. sz. beltelkes ház 1/4 külállományú föld és 3915. hr. sz. birtoknak a 10193/85. sz. jogérvényes ítélet szerint végrehajtást szenvedő Styef Todoruczt megillető 3/7-ed részére 203 frt, 929 frt 30 kr. és 731 frt 50 krban az árverést ezennel megállapított kikialtási árban írendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan 1886. évi decemberhó 24-én, délelőtt 10 órakor Kovaszincz községhez tartozó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlant becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, a kir. tklkvi tvszéknek 1886. évi szeptember 4-ik napján tartott üléséből.

723—1

Az aradi k. tvszék,
mint tklkvi hatóság.

11926—1886.

Hirdetmény.

A nagym. földm., ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium 1884. évi 39.523. sz. a kelt intézményével, az 1885. évben fizetett III. osztályú kereseti adó összegnek azon minimumát, mely Arad sz. kir. város területén lakó iparosokat és kereskedőket iparhatósági megbízottakká leendő megválasztására képesíti — 15 forintban állapította meg. — a m. évi 52211. sz. a kibocsájtott magas rendelethez értelmében s figyelemmel az 1884. évi XVII. t.-cz. 169. és 172. §-sában foglaltakra, Aradváros területére 20, és az aradi szíriói járás számára 20 iparos és kereskedő választandó mint iparhatósági megbízott. kik működésüket 1887. évi január 1-én kezdendik meg.

Az aradvárosi I. foku iparhatóság mellé a hivatkozott törvény 169. §-a aradi város szolgabírója mellé a 172. §-a értelmében 20—20 iparhatósági megbízottnak a városi lakó földszinti kis-teremben tartandó megválasztására **1886. évi decemberhó 5-ik napjának, d. e. 10 órája** tüzetik ki határidőül, mire az érdekelt helybeli kereskedő és iparos urak minél számosabban leendő megjelenésére meghívattak.

Arad sz. kir. város kap. hivatala mint I. foku iparhatóság.

Aradon, 1886. novemberhó 23-án.

Urbányi,
főkapitány.

Huzás már karácsonkor.

Kincsem-sorsjegyek kaphatók a lap kiadókiváltatásában.

Kincsem 1 sorsjegy 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váci-utca 6. sz.

A „Széchenyi irodalmi intézet”

papír-, író- és rajzszekereskedésében (főter, Neuman-ház),

következő különlegességek kaphatók:

1. Az „Aradi Képes Naptár”, több mint száz képpel, ára 1 frt.
2. Excelsior tolltartók, előkészültek, hogy hosszabb ideig csak egyszer kell tentába mártani a tollat, 8 krtól 50-ig.
3. Tollkülönlegességek. rondirás, rasztírozás, kottalénázásra stb.
4. Automatic-írók, egy darab 30 kr: díszes gyöngyház kiállítással 1.10—1.20-ig.
5. Japáni papír, (elszakíthatlan) értékes okmányok felvételére, 1ve 4 krtól 10-ig.
6. Kiváló szép levélpapír, 10—20 —25—50—100 darab egy tokban, ugyanannyi borítékkal 10 krtól 2.50-ig.

Azonkívül bármintemű a papír-, író- és rajzkereskedés szakmájába vágó tárgyak különösen iskolai eszközök sat.

A könyvköszetethez szükséges

mindennemű papírok és vásznak

jutányos áron kaphatók.

Nyomatja és kiadja a „Széchenyi irodalmi intézet” Aradon.

fogyasztási adó iroda

1886. decz. 8-án a g. k. rom. egyházm.

Tökölty-tér 8-ik szám alatt

ujjonnan épült bérházába tétetik át.

721—2,2

CACAO
133 és
CHOCOLADE
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállításán a legmagasabb díjjal, a kitüntetés oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott védjegyünk és cégünk alatt valódiak. Kapható minden hírneves kereskedő urnál és csemegekereskedőnél, Aradon

ELIAS ARMIN urnál.

Videkre postai utánvétellel küldetnek meg.

Victor Schmidt & Söhne,

ca. kir. orsz. enged. gyárosok.

Gyár és központi székhely: Bécs,

V. Allee-gasse, Nr. 48. (a déli vasút mellé.)

Egy segéd

ki fűszer-, anyag- és gyarmatárunknak nagybani eladásában jártas, a magyar-, német- és tót nyelveket beszél,

722—2,3

Biener B. és Laszky

özég b.-csabai üzletében azonnal felvétetik.